

Pa tudi mi bi naše fante tja dol na ogleda poslali, če bi le vedeli, da so Cvetkovske jako pe-tične.

Studenice pri Poljčanah. Umrl je dne 10. t. m. Franc Rutnik, prevžitar v Brezju, v starosti 74 let. Ker je bil rajni Franc okoli 40 let za t. naročnik »Slovenskega gospodarja« mu poklonimo nekaj vrst v spomin. Rajni je bil v mladosti uslužben pri veletrgovcu g. Stigerju v Slov. Bistrici 12 let, kjer si je toliko prihranil, da je s pomočjo svoje še sedaj živeče žene, s katero se je poročil leta 1898, kupil malo posestvo z gostilno v Globokem v naši župniji. Bil je vesten gostilničar, ki ni trpel v svoji gostilni nobenih nerednosti. Vsestransko izobražen, preprost v svojem življenju, z vsakim vljuden, globoko veren, mož molitve, se ni uklonil v hudih političnih bojih v predvojnih časih, ko se je razlivala povodenj štajerčijanstva iz Ptujja po naši tepi Dravinjski dolini. Bil je kremenitega značaja ter stal neomajno kot skala. Tik pred vojno je posestvo z gostilno prodal ter kupil večje posestvo v Brezju, kjer ga je spremljal očitno božji blagoslov. Ker vsled bolezni, odnosno slabosti nista več mogla obdelovati svojega posestva, sta na željo hčerke Kristine in njenega moža lani v jeseni prodala posestvo ter se preselila na njuni kmečki dom v Krišečo vas. Stara bolezen ga je že v božiču vrgla na bolniško posteljo, iz katere ni več vstal. Previden z zakramenti za umirajoče je popolno vdan v voljo božjo dne 10. januarja mirno v Gospodu zaspal. Naj počiva v miru! Preostalin naše sožalje!

Slivnica pri Celju. V Slivnici je na Kraljevo ob treh zjutraj umrl, previden s sv. zakramenti za umirajoče, gospod Joško Krajnc, trgovec, posestnik in predsednik gasilske čete v Slivnici. S pokojnikom je legel v grob mož poln visokega stremljenja. Kot trgovec vesten in pošten, izboren kmetovalec, ki je imel poseben veselje z izboljšanjem travnikov. Kljub veliki zaposlenosti je veliko delal pri in po ustanovitvi gasilskega društva. Prva akcija mu je bila, da si društvo nabavi brizgalno in gledališki oder, kar se je doseglo v teku dveh let. Ni miroval, dokler ni bil izvršen njegov nadaljnji načrt: nabavitev gasilskega voza; ob proslavi petletnega obstoja čete je bil blagoslovljen gasilski voz dne 2. septembra 1934.

Njegov končni načrt je bil gasilski dom, a v sredi nade ga je zadela smrtna kosa, ki ne pozna razlike. Kako zelo priljubljen je bil umrl Joško Krajnc, se je najbolje videlo ob njegovi smrti. Pogreb se je vršil v torek dne 8. t. m. na farno pokopališče na Teharje, kjer je bil pokojni rojen. Pred hišo žalosti sta opravila molitve za rajne g. župnik Jakob Rabuza in g. profesor Anton Polutnik. Krsto so prenesli na gasilski voz, pred katerim se je v imenu čete poslovil tovariš poveljnik Franc Lesjak. Pokojnikove zasluge za gasilstvo je orisal tovariš Drobne, poveljnik šmarske gasilske župe. Gasilski pevski zbor je zapel žalostinko »Spomladi vse se veseli«. Nato je krenil sprevid na zadnjo pot iz Slivnice preko št. Jurija na Teharje, kjer je daroval v župni cerkvi sveto mašo za pokojnika g. Vesenjaka, župnik teharski. Ob grobu se je izvršil običajni poslednji pozdrav; ob turobnem glasu trombe se je zasolil marsikatero oko. Slavni teharski pevci so zapeli v cerkvi »Vigred se povrne«, na grobu pa »Blagor mu«. Ti, dragi tovariš Joško, spavaš v svoji rodni zemlji, Tvoje započeto delo pa ne bo zaspalo! To Ti obljubljamo Tvoji z. st. tovariši slivniški gasilci.

Tinska gora pri Zibiki. Številni božjepotniki, sejmarji in izletniki, prijatelji sloveče Matere božje na Tinski gori, sprejmite žalostno vest o smrti splošno znanega gostilničarja Štrenkelj Štefana, ki je dne 16. t. m. v 79. letu svojega življenja umrl na pljučnici. Po kratki bolezni je mirno zaspal v Gospodu. Žalujočo vdovo in hčerko edinko naj tolaži predobra sosedka Marija Tinska!

Sv. Ema. Nedejja sv. Treh kraljev nam je nepričakovano pripeljala zimo. Mesec januar je pač najpripravejši čas za zimo, da si zemlja odpočije, da bo rodovitnejša za naprej. Mislili so nekateri, da ne bo nič zime ter se bo takoj spomlad začela, ker je že ponekod začela poganjati popje; dren je že cvetel, leskova je že imela povsod puranove nosove, mačkova je imela že mačice vse zunaj iz popkov. Čudna prikazen v decembru in v januarju. Podeli nam ljubi Bog v letu 1935 svoj blagoslov za srečno dobro letino. — Na praznik sv. Treh kraljev, popoldne po večernicah, je naša Marijina družba vprizorila šaljivo igro služkinj, katera je vrlo dobro izpadla. Na

Samo še nekaj dni!

Samo še nekaj dni, to je do 31. januarja 1935, imate čas, da se vas vpiše v seznam zavarovancev »Slovenskega gospodarja« za leto 1935, zato plačajte celoletno naročnino, kateri tega še niste storili, vsaj na zadnji dan 31. januarja 1935. Lansko leto jih je precejšnje število zamudilo, niso bili zavarovani in ker se je treba strogo pravilnika držati, niso prejeli zavarovalnine.

V slučaju, da nimate položnice, jo dobite na vsaki pošti. Po položnice pisati ne bo več časa. Ako na kakšni pošti nimajo splošnih položnic, nar. to javite, ker jih morajo po predpisih imeti. Nakažete pa lahko tudi le nakaznici. Na vsak način pa vsaj do 31. januarja 1935. Kdor bo dal na pošto dne 1. februarja 1935, ne bo več upoštevan pri zavarovanju.

Naroča pa se »Slovenski gospodar« lahko vse leto in vsak dan. To povemo posebno onim, ki trenutno sedaj nimajo sredstev, pa bodo iste dobili tekom meseca ali dva.

Naročnina »Slovenskega gospodarja« znaša: letno 32 Din, polletno 16 Din, četrletno 9 Din, naroča se na naslov:

Uprava »Slovenskega gospodarja«
Maribor, Korška cesta 5.

Ša dekleta nočejo nazadovati za drugimi župnijami. Šentemska dekleta, naprej po začrtani poti!

Svetine nad Celjem. Na Novega leta dan je tul; zatislil svoje trudne oči k večnemu po-

Velikomestni časopis, ki izhaja v 250 tisoč izvodih, rabi 1,170.000 metrov papirja.

Bogastvo angleških kraljev.

Angleški kralj Karol I. je posedal stre-mena na sedlu, ki sta bila posuta z 421 dijamanti. — Rokavični gumbi Henrika II. so bili okrašeni z 12 rubini in 52 velikimi biseri.

Stebričarja.

Sirec (v Palestini) Simeon je postal znamenit, ker je prebil 36 let svojega življenja na stebri, ki je bil prvotno visok 4 m, pozneje so ga dvignili na 24 m. Simeon je dobil mnogo posnemovalcev v sveti deželi, katere so ime-

Johan je imel budne oči, odprta ušesa, je videl ter čul, česar drugi niso in je znal ustvarjati sodbe ter svarila, ki so dobrim znancem le koristila in nikoli škodovala!

Majdak je bil v istini mehkega in obenem zamerljivega srca. Ni znal odpustiti, če se mu je kedo zameril, četudi ni znal kedaj ter s čim. Imel je nekak prirojen čut za hudobneže, katerih se je ogibal, ali tudi bičal njih notranjo zlobo javno drugim v poduk ter svarilo.

Rojen je bil v vasi Moravče pri Kraljevcu na Hrvaškem. Rajši se je potikal in zadrževal med Slovenci nego med zagorskimi rojaki. Na zunaj je bil majhne, koščene postave, kateri niso škodovala nobene vremenske neprilike, bolezni itd.

Dobričina Johan je poznal staro in mlado od Bizeljskega do Zagreba in to tako istinito, da se je vsakdo lahko zanesel na sodbo o tej ali oni osebi.

Ljudem, kakor je bil Majdak, so pravili »vojčas po spodnjih krajih: prihajači. Prišel je k hiši, kadar se mu je zdelo in jo je ravnatoko tudi zapustil. Je pač prihajal in odhajal po svoji dragi volji in radi tega je bil prihajač, zadovoljen za opravljeno delo s

prehrano in nočiščem kje na senu ali v listnjaku. Prihajači so bili dobrodošli in nikdo jim ni zapiral vrat pred nosom.

S par stavki le nanizano opisani prihajač je srečal Vinka in se je nalašč zaletel vanj, da ga je predramil iz ponosnega zvižganja in zadovolja radi komaj kupljene posesti.

Iz jajca zlezli posestnik se je hotel pošaliti z Johanom in mu zaupati novico o kupu Lipsinetovega doma. Majdak ga je pogledal tako srdito, da sta ga minila na mah dobra volja in baharija.

Prihajač je premeril mladca od pet do temena, mu zažugal s kazalcem in izrekel za Vinka zašodetno svarilo: »Dečko, čuvaj se Pasariča in Stenjevca!«

Po teh besedah je dedec odšel naprej brez nadaljnega pojasnila, kakor bi mu bil sicer k srcu prirasli mladenič deveta briga.

Pred trenutno presrečnega Lapuha so povsem zmedle Johanove besede. Minula ga je vsa radost v trdnem prepričanju, da je Majdak nekaj zvohal, česar se naj ogiblje in kar mu bo škodilo, če ne bo čuječe zastra preda bližajočo se ter zaenkrat nevarnostjo.

Kedaj in komu bomo ustavili list?

V kratkem bomo ustavili list vsem onim naročnikom, ki niso nobene naročnine za leto 1935 vplačali, pa tudi niso nič javili, da naj se jih počaka na plačilo. To ustavljanje lista se bo začelo takoj po koncu meseca januarja. Kdor sedaj res ne more vplačati, pa bi rad list obdržal, naj na kartici sporoči, da ga naj počakamo za naročnino. Kdor pa more, pa naj pošlje vsaj nekaj naročnine. »Slovenskega gospodarja« naročnina znaša letno 32 Din, polletno 16 Din, četrletno 9 Din.

Čitku znamenit mož: Franc Zimšek, po domače Miklavž. Mnogoštevilni romarji in turisti, ki tako radi prihajajo na Svetino, se dobro spominjajo čedne bele hiše, ki stoji ob glavni cesti iz Celja na Svetino, 10 minut od cerkve. To je Zimškov dom, v katerem je sedaj rajni gospodar vladal tako m dro, skrbno in vzgledno, da ga je vsak moral spoštovati. Zapušča žalujočo ženo in deset pridnih otrok. Mnogobrojni pogrebni spreved dne 3. januarja je pokazal, kako spoštovan in priljubljen je bil F. Zimšek. Prihiti so v velikem številu Teharčani s gg. župnikom in županom na čelu, da kot občinski odborniki skazejo zadnjo čast svojemu tovarišu. Domači gospod župnik je rajnemu ob odprtem grobu spregovoril pri- rno slovo. Vrli slovenski krščanski mož: počivaj v miru!

Marija Gradec pri Laškem. Volilni imenik, kateri se je na občini sestavljal pretečeno jesen, izkazuje 951 volilcev in sicer volišče I v Mariji Gradcu 708 in volišče II v Reki 243. Stalno se zadnja leta opaža, da raste število volilcev, to pa posebno vsled tega, ker kmetski fantje ostajajo v večji meri doma, kot so pred

vojno, ko je bil svet odprt za izseljevanje. Ker bomo med letom večkrat poročali v »Slovenskem gospodarju« o našem občinskem gospodarstvu in drugih javnih zadevah, naj kmetje in obrtniki ne pozabijo obnoviti naročnine. Naše geslo je: Vsaka hiša naj ima svojega »Slovenskega gospodarja«!

Sv. Rupert nad Laškim. Znana kriza tudi nas grize od vseh strani, a vendar še živimo in smo se v pretečenem letu gibal, kakor sledi: V solzno dolino naših hribovitih krajev je priromalo 74 otročičev: fantkov 38, deklic 36; med njimi sta bila 2 mrtvorojena, 5 je nezakonskih. V zakonski jarem se je vpreglo 15 parov. Zapustilo pa je življenje 38 ljudi, 23 moških, 15 ženskih, med njimi 12 otrok do 1. leta. Najstarejši človek je bil 85 let star. Sprevidenih na domu je bilo 56 bolnikov; sv. obhajil je bilo 12.050. Tudi brali smo pridno: »Slovenski gospodar« je imel v celi župniji do 100 naročnikov, »Glasnik« 31, »Bogoljub« 20, »Domoljub« 5, »Sadjar in vrtinar« 6. Da mora nekaj smeti v podobi slabih listov k nam, se razume samoposebi. — Ob božičnih praznikih in Novem letu smo do kolen gazili v blatu; spomladanski ptički so se začeli oglašati in otroci so veseli trgali trobentice in marjetice, pomladansko vresje se je že bujno razcvetelo. Toda novo leto je prineslo nove razmere: Ob sv. Treh kraljih je zapihal sibirski sever, začelo je snežiti in sedaj imamo drobnega, suhega snega nad pol metra; mraz je dosegel 10 stopinj C pod ničlo.

Pišec. Čas porok se je približal. Toda Bog ve, če jih bo veliko radi krize. Začele so se pa. In tako sta se pred kratkim poročila v Dobovi gospod šolski upravitelj v Globokem Medved Branko in godč. Cetin Rozalija, učiteljica v Pišecah. Priči sta bila gospoda Rautner Vin- ko, sodnik iz Sevnice, in Cetin Josip, inž. poročnik iz ministrstva vojne in mornarice v Beogradu. Bilo srečno! — Pretekli teden pa sta sklenila zakonsko zvezo v cerkvi sv. Mihaela v Pišecah g. Jarc Alojz, plačilni natakav v Mariboru, rodom iz Sv. Jakoba v Slov. gor., in godč. Pikec Marija, izučena kuharica iz Pišec. Priči sta bila gg. Škoberne Josip, bivši narodni poslanec in posestnik iz Rajhenburga, in ženinov brat Jarc Anton, posestniški sin od Sv. Jakoba v Slov. goricah. Nevesta je dol-

goletna članica Marijine družbe. Ker do sedaj ni pozabila na svojo nebeško mamico, upamo, da tudi v novem stanu ne bo. Saj kjer se žena in mati ravna po zgledu najboljše matere, tam navadno tudi mož hodi po stopinjah sv. Jožefa in sreča, zadovoljnost ter blagoslov so v hiši. Na gostiji je g. kaplan nabral za spomenik blagopokojnemu kralju Aleksandru I. v Mariboru 100 Din. Bog plačaj vsem darovalcem! In ko se mladoporočenca od nas poslavlja, da prevzamejo vodstvo gostilne v Mariboru, v Magdalenskem predmestju, nasproti javne hiše, jima kliče: Mnoga leta bila srečna! Njuno gostilno v Mariboru pa toplo priporočamo!

Dobova pri Brežicah. Dne 7. januarja je zapal v Gospodu v starosti 49 let v javni bolnici v Brežicah daleč znani, spoštovan in obče priljubljeni g. Franc Cetin, posestnik na Mostecu ob Čateških toplicah pri Brežicah. Rajni se že od svetovne vojne sem ni počutil popolno zdravega. Saj je bil 4 leta ruski vojni ujetnik-mučnik, kakor je sam večkrat povedal. Rajni je bil vrl katoliški mož; v njegovi hiši so imeli prostor samo katoliški časopisi, predvsem »Slovenski gospodar«, ki je zahajal k njemu mnogo let in ki ga je pokojnik tudi drugim toplo priporočal. Od prevrata do razpusta je bil rajni Cetin zaupnik bivše SLS. Od leta 1920 je bil ključar prijazne podružne cerkvice sv. Fabjana in Sebastijana na Mostecu. Kot mož modrosti je v svoji dobrotljivosti bil zmiraj pripravljen vsakemu pomagati z nasveti. Bil je tudi v bivši občini Mostec obč. odbornik in njen blagajnik. Dolgo vrsto let je vodil gospodarstvo soseske kot njen načelnik. Pokazal je tudi tukaj, kaj je človek zmožen s pridnimi rokami, zvestim in poštenim srcem. Kaj je pokojnik pomenjal za domačo gasilsko četo, so pokazali gasilci-tovariši, ki so mu dokazali veliko svoje spoštovanje in ljubezen na njegovi zadnji poti kot plačilo za njegov trud in obilno delo. Saj je bil on domačemu društvu ustanovitelj in neumorni organizator, več let tajnik, načelnik, blagajnik i. dr. Ob njegovi krsti so gasilci vršili častno stražo pod nadzorstvom sedanjega načelnika, tovariša Antona Cetina. Ob slovesu od domače hiše je gasilska godba iz Loč zaigrala žalostinko, nakar se je začel pomikati dolgi spreved proti farni

Prvotno je bil namenjen naravnost pred gazdo, da mu pove, kako se je osamosvojil glede novega doma in ga vpraša, če bo kot posestnik vreden njegove edinke. Majdak ga je odvrnil od omenjenega naklepa in se je hotel poprej pogovoriti z Veroniko in ta z materjo, da bo posredovala novico na očetov naslov.

Komaj je stopil na dvorišče Katičevega doma, je padel staremu v roke, česar se je nadejal najmanj. Ko ga je gospodar ošvigaval z bolj srditimi pogledi, mu je, trenutno ojunacen, povedal v obraz, kje in zakaj je izostal kar par dni.

Gazda ni bil prav nič vzhičen radi njegovega gruntarstva. Ni mu segel v roko, ni ga potrepil po hvalno kakor bodočega zeta po rami, obrnil se je proč in mu zabrusil izza hrbta: »Kedaj in komu bom dal Veroniko, to bomo še videli.«

Stari je odkorecal v krčmo in Vinko se je spomnil, da Majdakovo svarilo ni brez pomena!

Veronika je bila do srčnega objema vesela Vinkovega sporočila o osamosvojitvi. Brez nadaljnega mu je pripovedovala o obisku Stenjevčana, ki ne

more biti nič posebnega in je tudi njej najnovejša očetova izjava uganka.

Vinko je zamolčal izvoljenki Majdakovo svarilo; Veronika mu je prikrila iz nerazumljive bojazni materino potrnost ter objokani obraz.

Nad komaj rojeno srečo mladega para so se zbirali burni oblaki, obetajoč neurja z bliski in udari strele.

Po dolinici ob Sotlinem pritoku Dramlja na Bizeljskem je še danes nekaj najbrž dobro idočih mlinov. V času naše povesti je mlinarila kmalu od glavne ceste ob omenjenem potoku stara Domitrovičeva Katra, vdova brez otrok. Prebivala je v mlinu s starejšo deklo. Ženski sta samotarili, ne meneč se za svet. Mlin je slovel daleč naokrog, dokler je živel in bil mlinar gospodar Miha Domitrovič. Po njegovi mnogo prerani smrti se je razblinil glas dobre mletve.

(Dalje sledi.)

Širite „Slov. gospodarja“!

novali svetnike stebričarje. Simeon mlajši je živel na stebri 68 let.

Brzina pisemskega goloba.

Pisemski golob »gladiateur« je preletel na Francoskem razdaljo Toulouse — Versailles, kar znaša 530 km, v 1 dnevu.

Sreča v nesreči.

Pred kratkem se je peljal v avtomobilu po cesti skozi severoameriško državo Indiana mož. Naenkrat je prifrčal mimo njegovega ušesa izpod neba meteor, ki je povsem razdrobil prvi del njegovega vozila, vozač sam je ostal nepoškodovan.